

[Forsvarsministeren.]

principper. bl. a. føler os tvunget til at ændre synet på værnepligten som begreb, må man gøre det, at man ud fra disse forudsætninger må få tingene til at gå op. Det er den opgave, som forsvarskommandoen er travlt beskæftiget med, og materialet vil som sagt ligge klar, men det skal da ikke være nogen hemmelighed, at skal regnestykket gå op, må det naturnødvendigt indebære en reduktion af visse styrkemål, en reduktion, som vi heller ikke på noget tidspunkt har lagt skjul på er nødvendig.

Vi mener fortsat, at vi skal opretholde FN-styrken, og vi mener, at det også kan lade sig gøre under den fremtidige ordning, ved at værnepligtige eventuelt med en supplerende uddannelse kan melde sig til denne tjeneste.

Hr. Bilgrav-Nielsen havde mange betragtninger, som jeg dog ikke skal komme ind på alle sammen, og jeg er såmænd ikke uforstående over for, at hr. Bilgrav-Nielsen trak forskellige punkter frem. Når man, om jeg så må sige, har skrabet forskellige ting væk, som jeg gerne vil skrabe væk, finder jeg, at der var tale om et indlæg, der i det væsentlige var positivt og åbent over for en videre forhandling om tingene.

Jeg må måske lige sige, at jeg ikke under den debat, vi har haft i de senere år, har stillet så klare betingelser, at jeg ikke kan fortsætte på min post, selv om jeg ikke får dem opfyldt. Tværtimod synes jeg, at åbenhed har været kendetegnet. Vi har peget på skævhederne, og det har jeg også følt mig nødsaget til at gøre ved min besvarelse her, men vi har aldrig sagt andet, end at vi har været parat til at snakke med dem, der har villet snakke med os om de mange enkeltheder. Når hr. Bilgrav-Nielsen remser datoer op for den udvikling, der har fundet sted, og forklarer de ændringer, der er sket, så beder jeg om, at man tager det som et udtryk for viljen til at nå resultater.

Jeg vil stadig væk hævde, at meget naturligvis kan ændres i det lovforslag, vi har lagt frem. Jeg imødeser også allerede ud fra debatten i dag, at dette vil ske, men jeg vil også hævde, at når det drejer sig om det principielle på de væsentlige punkter, nødvendiggør udviklingen, at det gennemføres.

Når det f. eks. drejer sig om nedtrapningen af værnepligtsbegrebet, bliver vi nødt

til at tage dette op til en ganske seriøs diskussion, for udviklingen går sin gang. Og jeg har da ikke indtryk af, at hr. Bilgrav-Nielsen var så uenig med mig i dette.

Det direkte spørgsmål om, hvorfor vi nu ikke mere kun har hvervede i dækningsstyrken, kan man også tage som udtryk for en vilje til imødekommenhed, og det skal forstås sådan, at vi som, skal vi sige kernen i en sådan dækningsstyrke stadig væk opererer med et antal hvervede, i lovforslaget nævner vi tallet 7.000 plus støtteenheder, men udgangspunktet vil i virkeligheden være godt 8.000 plus supplementsstyrker, hvorved der skal forstås værnepligtige, der fra starten har fået en målrettet uddannelse, og som efter en egentlig uddannelse sendes hjem igen som supplementsstyrke, det vil sige, at de efter hollandsk forbillede og det, der just diskuteres i Vesttyskland, kan møde med meget kort varsel og i et vist antal måneder har pligt til at være til rådighed og til at møde på stedet, tanker, som altså ikke er hr. Bilgrav-Nielsen så forfærdelig fremmede. Når det drejer sig om antallet, er det et spørgsmål, som for øjeblikket bliver behandlet i forsvarskommandoen, og som vi altså kan vende tilbage til senere.

Mén når det drejer sig om omkostningerne, har det været et princip, at vi ikke forestiller os indskrænkede budgetter i forhold til nu, bortset fra hvad der måtte være nødvendigt i den almindelige finanspolitik. Det er ikke sådan, at vi har talt sjældnere og sjældnere om besparelser, for jeg mener, at vi efterhånden igennem lang tid har sagt, at besparelsen i sig selv er ikke det afgørende; afgørende er de andre dele af lovforslaget, og vi har jo for længst sagt, at vi ikke mener, at budgetrammerne ændres.

Jeg siger tak for det første for konstateringen af, at vi bliver nødt at lave ordningen om, og også tak for tilsagnet om at ville diskutere videre. Til gengæld kan jeg så sige som svar på direkte spørgsmål, at det ikke skal vare mange dage, før der kommer forslag til en ændret militær straffe- og retsplejelov.

Til hr. Gert Petersen kun lige to bemærkninger. Den ene er vedrørende dette med de værnepligtige, der pr. tradition eller bekvemmelighed vælger at aftjene deres værnepligt. På samme måde som jeg respekterer den unge, der ud fra en holdning og efter at have dis-